

[Dagmar Mørk Jensen]

modernisering af sygehusloven og af sygesikringsloven, men vi kan altså ikke gå ind for forslagene, som de foreligger.

Pia Dahl (FP):

Det er klart, at vort sundhedsvæsen skal fungere på den bedst mulige måde. Det håber jeg at vi alle sammen kan blive enige om, og det har jeg da også indtrykket af efter at have hørt, hvad de forskellige ordførere har sagt. Derfor kan vi fra Fremskridtspartiets side også kun sige, at både SF og Socialdemokratiet har fat i nogle helt vitale problemstillinger i vores sundhedsvæsen, som det fremgår af bemærkningerne til forslagene.

Selvfølge skal vi have løst disse problemer. Vi kan vel også være enige om, at vi skal nå det mål, som også er både SF's og Socialdemokratiets forslags: at langt færre henvises til behandling på vore sygehuse, men søges behandlet i primærsektoren, som derfor også bør udbygges som en følge deraf. Det er et veldefineret mål, som vi fra Fremskridtspartiet også kan tilslutte os fuldt ud.

Så langt, så godt. Men efter vores smag er det besynderligt, at SF f.eks. godt vil vedkende sig netop dette problem og også, at vi ikke er nået langt med udlægningen, men dog alligevel i årevis har stået i spidsen, når det gjaldt om at gøre livet surt for såvel de alment praktiserende læger som de praktiserende speciallæger med, hvad jeg vil kalde misundelsesdikterede straffeconditioner.

Hvad der så kan få SF til at tro, at offentlig ansættelse af de nævnte grupper vil kunne bidrage positivt til en løsning af disse problemer, må stå helt hen i det uvisse. Jeg kender i hvert fald ingen fortilfælde, hvor en oppustning af antallet af offentligt ansatte har gavnet noget som helst.

Derimod kan vi fuldt ud tilslutte os private initiativer i stil med dem, som sundhedsministeren nævner: oprettelse af, hvad jeg vil kalde små lægehuse. Vi kan også kalde det sundhedscentre, som både S og SF gør det. Vi vil gerne have, at det sker på privat initiativ, men vi finder det ønskeligt, at det også sker på tværfaglig basis.

Nu gælder det for Fremskridtspartiet om i hvert fald at øge mulighederne og gøre det interessant for denne gruppe mennesker at forsøge at tage disse initiativer. Det mener vi ikke at

de pågældende forslag lægger op til, og derfor kan vi ikke anbefale forslagene til vedtagelse.

Jørgen Tved (FK):

De mange gange Folketinget har diskuteret problemer omkring vores sundhedsvæsen og den store interesse – måske også frygt – der er i offentligheden omkring disse problemer, giver vel anledning til at overveje, hvordan vi bedst muligt skal udnytte de ressourcer, vi har, og hvordan vi sikrer, at alle mennesker kan få den bedst mulige behandling.

Når jeg derfor hører sundhedsministeren gang efter gang snakke om besparelser, om at prioritere osv., løber det mig koldt ned ad ryggen, fordi jeg fornemmer, at det, man er ude på, er på en eller anden måde at få gjort sundhedsvæsenet både billigere og ringere end det, vi har i øjeblikket.

De to forslag, som er til behandling, peger i en anden retning. Jeg synes, der er nogle visioner i det forslag, SF har fremsat, som gør os meget positive. Vi vil meget gerne støtte det forslag, at der nedsættes udvalg, der skal forberede en sundhedslov. Det mener vi er nødvendigt. Vi synes også, at SF's forslag peger på mange rigtige ting: at det skal lægges ud i de lokale områder, og at det skal være et center, hvor man på de forskellige sundhedsmæssige områder kan følge patienterne, således at man får et billede af, hvordan de enkelte mennesker i området har det sundhedsmæssigt. På denne måde får man ligesom udvidet familielægesystemet ved, at det faktisk kommer til at gælde på flere områder og i alle døgnets timer.

Jeg er ikke så overrasket over, at de borgerlige – de kunne vel i denne sag for øvrigt have nøjedes med én ordfører, for de siger stort set det samme – ikke er indstillet på at støtte noget, der kan pege fremad. Jeg hørte endda De Radikale snakke om, at det var den skinbarlige socialisme, der var ved at blive trukket ned over ørerne på de uskyldige borgere i landet. Nu må jeg tilstå, at mit kendskab til socialisme måske er sådan, at jeg har en lidt anden opfattelse af den, men det var i hvert tilfælde det, der blev sagt. Jeg tror nok, det er nødvendigt, at man tænker i lidt nyere baner end de traditionelle baner, man har tænkt i i mange år. Jeg siger ikke, at de borgerlige skal tænke i andre baner; det tror jeg ikke de kan. De kender kun én vej, det er kniven, nedskæring over en bred front.